

Svet
Evropske unije

Bruselj, 10. junij 2015
(OR. en)

9710/15

EF 107
ECOFIN 462
DEALCT 64
SURE 13

SPREMNI DOPIS

Pošiljatelj:	za generalnega sekretarja Evropske komisije: direktor Jordi AYET PUIGARNAU
Datum prejema:	5. junij 2015
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Uwe CORSEPIUS
Št. dok. Kom.:	C(2015) 3754 final
Zadeva:	DELEGIRANI SKLEP KOMISIJE (EU) .../... z dne 5.6.2015 o enakovrednosti veljavnega solventnostnega in bonitetnega režima za zavarovalnice in pozavarovalnice v Švici na podlagi členov 172(2), 227(4) in 260(3) Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta

Delegacije prejmejo priloženi dokument C(2015) 3754 final.

Priloga: C(2015) 3754 final

EVROPSKA
KOMISIJA

Bruselj, 5.6.2015
C(2015) 3754 final

DELEGIRANI SKLEP KOMISIJE (EU) .../...

z dne 5.6.2015

**o enakovrednosti veljavnega solventnostnega in bonitetnega režima za zavarovalnice in
pozavarovalnice v Švici na podlagi členov 172(2), 227(4) in 260(3) Direktive 2009/138/ES
Evropskega parlamenta in Sveta**

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE DELEGIRANEGA AKTA

Direktiva Solventnost II (Direktiva 2009/138/ES), kakor je bila spremenjena z direktivo Omnibus II (Direktiva 2014/51/EU), ki se bo začela v celoti uporabljati 1. januarja 2016, uvaja posodobljen bonitetni in nadzorni režim, ki temelji na tveganju, za zavarovalnice in pozavarovalnice v Evropski uniji.

Direktiva Solventnost II zahteva ugotavljanje enakovrednosti režimov tretjih držav v treh primerih:

- 1) kadar (po)zavarovatelj iz tretje države sklene ureditev pozavarovanja s (po)zavarovateljem v EGP (člen 172 direktive Solventnost II);
- 2) kadar ima (po)zavarovatelj sedež v EU in deleže ali hčerinska podjetja (skupaj: povezana podjetja) zunaj EGP (člen 227 direktive Solventnost II);
- 3) kadar ima (po)zavarovatelj sedež v tretji državi in povezana podjetja v EGP (člen 260 direktive Solventnost II).

V vsakem od teh treh primerov je enakovrednost mogoče ugotoviti za neomejeno obdobje (v primeru popolne enakovrednosti) ali za omejeno obdobje (če je dosežen napredek pri doseganju enakovrednosti). V zadnjem primeru trajanje omejene enakovrednosti ni predmet diskrecije, ampak je določeno v ustreznem členu direktive Solventnost II, in sicer znaša 5 let (brez možnosti podaljšanja) za pozavarovatelje in skupine iz tretjih držav, ki delujejo v EGP, ter 10 let (z možnostjo podaljšanja) za skupine iz EGP, ki delujejo v tretjih državah.

Ta delegirani sklep se nanaša na enakovrednost režima v Švici za neomejeno obdobje in za vse tri zgoraj omenjene primere enakovrednosti: člene 172, 227 in 260. Če se solventnostni režim tretje države šteje za enakovrednega v skladu s členom 172, od pozavarovateljev iz te države ni mogoče zahtevati predložitve zavarovanja s premoženjem v EU. Če se solventnostni režim tretje države šteje za enakovrednega v skladu s členom 227, lahko zavarovalniške skupine iz EU za bonitetno poročanje v EU za podružnico v navedeni tretji državi uporabljajo lokalna pravila namesto pravil direktive Solventnost II, če je metoda odbitkov in združevanja dovoljena kot metoda konsolidacije računovodskih izkazov. Če se bonitetni režim tretje države šteje za enakovrednega v skladu s členom 260, so zavarovalniške skupine iz te države, ki poslujejo v EU, izvzete iz nekaterih vidikov nadzora skupin v EU.

Merila za ugotavljanje enakovrednosti v skladu s členi 172(2), 227(4) in 260(3) so ločeno navedena v členih 378, 379 in 380 Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/35 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES (v nadaljnjem besedilu: delegirani akt). Ta merila vključujejo določene zahteve, skupne dvema ali več izmed členov 378, 379 in 380 delegiranega akta, ki veljajo na ravni samostojnih (po)zavarovalnic in na ravni (po)zavarovalniških skupin in zajemajo pooblastila, solventnost, upravljanje, preglednost, sodelovanje med organi in ravnanje z zaupnimi informacijami ter vpliv odločitev na finančno stabilnost.

Prvič, nadzorni organi v tretji državi morajo imeti potrebna sredstva, pooblastila in obveznosti, da lahko učinkovito zaščitijo imetnike polic in upravičence (po)zavarovalnih pogodb.

Drugič, (po)zavarovalnice v tretji državi morajo posedovati ustrezne finančne vire v skladu s solventnostnimi zahtevami direktive Solventnost II. To pomeni predvsem, da se vsa sredstva in obveznosti vrednotijo z metodami, skladnimi s trgom, da morajo zavarovalno-tehnične rezervacije odražati vse (po)zavarovalne obveznosti, da se sredstva vlagajo v najboljšem interesu imetnikov polic in upravičencev, da so kapital in uporaba notranjih ali standardnih modelov zadostni in da kapitalske zahteve v zadostni meri vključujejo tveganja in ščitijo imetnike polic v primeru velikih izgub.

Tretjič, (po)zavarovalnice v tretji državi morajo imeti vzpostavljen učinkovit sistem upravljanja, zlasti učinkovit sistem obvladovanja tveganj in ustrezne funkcije in postopke v skladu z direktivo Solventnost II. Nadzorni režim mora zagotavljati tudi, da spremembe dejavnosti, upravljanja ali kvalificiranih deležev ne škodijo dobremu upravljanju (po)zavarovalnic.

Četrtrič, zagotovljena mora biti preglednost informacij za nadzorne organe v tretji državi in javnost.

Petič, spoštovati je treba obveznosti varovanja poslovnih skrivnosti in izmenjave informacij med organi: vse osebe, ki delajo ali so delale za nadzorni organ ali v njegovem imenu, morajo spoštovati pravila o varovanju poslovnih skrivnosti. Zlasti ne smejo razkrivati zaupnih informacij, ki so jih prejele, razen v obliki povzetkov in v posebnih primerih, ki jih pokriva kazensko pravo, ali v nekaterih civilnih ali gospodarskih postopkih. Nadzorni organ tretje države zaprosi za predhodno soglasje organa, od katerega je prejel zaupne informacije, in spoštuje posebne namene, v katere so bile informacije pridobljene.

Šestič, nadzorni organi tretje države morajo upoštevati vpliv svojih odločitev na globalno finančno stabilnost in upoštevati potencialne prociklične učinke.

Za enakovrednost nadzora skupin in za pozavarovalnice veljajo nekatera posebna merila enakovrednosti. Za nadzor skupin morajo nadzorniki na primer imeti zakonska pooblastila za določanje, katera podjetja spadajo na področje uporabe nadzora na ravni skupine; na področju pozavarovanja je za začetek poslovanja pozavarovalnice potrebno predhodno dovoljenje nadzornika.

Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (EIOPA) je Evropski komisiji svetoval v zvezi s popolno enakovrednostjo Švice v skladu z direktivo Solventnost II. Mnenje je bilo objavljeno na spletni strani EIOPA. Komisija je pri ugotavljanju enakovrednosti v skladu s postopkom, določenim v členih 172(2), 227(4) in 260(3), v celoti upoštevala informacije, ki jih je zagotovila EIOPA. Mnenje EIOPA temelji na zadevnem švicarskem zakonodajnem okviru, vključno s švicarskim zakonom o nadzoru finančnih trgov z dne 22. junija 2007, ki je začel veljati 1. januarja 2009, zakonom o zavarovalniškem nadzoru z dne 17. decembra 2004 in odlokom o zavarovalniškem nadzoru. Odlok o zavarovalniškem nadzoru je švicarski zvezni svet sprejel 25. marca 2015 in začne veljati 1. julija 2015. Komisija se je oprla na informacije,

ki jih je predložila EIOPA, več podrobnosti o oceni švicarskega nadzornega sistema je mogoče najti v mnenju EIOPA.

2. POSVETOVANJA PRED SPREJETJEM AKTA

Posvetovanje s strokovno skupino držav članic za bančništvo, plačila in zavarovanje v zvezi z namenom Komisije, da sprejme pozitivno ugotovitev glede enakovrednosti za Švico v skladu s členi 172(2), 227(4) in 260(3) direktive Solventnost II, je potekalo 5. marca 2015. Strokovna skupina se je strinjala z nameni Komisije na tem področju.

3. PRAVNI ELEMENTI DELEGIRANEGA AKTA

Pravna podlaga za ta delegirani sklep Komisije so členi 172(2), 227(4) in 260(3) direktive Solventnost II.

Čeprav se bo direktiva Solventnost II v celoti uporabljala od 1. januarja 2016, lahko Komisija že zdaj sprejme ta delegirani sklep, kot je navedeno v členu 311 direktive Solventnost II.

DELEGIRANI SKLEP KOMISIJE (EU) .../...

z dne 5.6.2015

o enakovrednosti veljavnega solventnostnega in bonitetnega režima za zavarovalnice in pozavarovalnice v Švici na podlagi členov 172(2), 227(4) in 260(3) Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive 2009/138/ES Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II)¹, zlasti členov 172(2), 227(4) in 260(3) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2009/138/ES vzpostavlja bonitetni režim, ki temelji na tveganju, za zavarovalnice in pozavarovalnice v Evropski uniji. Direktiva 2009/138/ES se bo za zavarovatelje in pozavarovatelje v Uniji začela v celoti uporabljati 1. januarja 2016.
- (2) Čeprav se bo direktiva Solventnost II v celoti uporabljala od 1. januarja 2016, lahko Komisija že zdaj sprejme ta delegirani sklep, kot je določeno v členu 311 navedene direktive.
- (3) Člen 172 Direktive 2009/138/ES se nanaša na enakovrednost solventnostnega režima tretje države, ki se uporablja za pozavarovalne dejavnosti podjetij s sedežem v navedeni tretji državi. Pozitivna ugotovitev glede enakovrednosti omogoča, da se pozavarovalne pogodbe, sklenjene s podjetji s sedežem v navedeni tretji državi, obravnavajo enako kot pogodbe, sklenjene s podjetji, ki so pridobila dovoljenje v skladu z navedeno direktivo.
- (4) Člen 227 Direktive 2009/138/ES se nanaša na enakovrednost zavarovateljev iz tretjih držav, ki so del skupin s sedežem v Uniji. Pozitivna ugotovitev glede enakovrednosti takšnim skupinam omogoča, da v primeru uporabe metode odbitkov in združevanja kot metode konsolidacije za skupinsko poročanje namesto izračuna na podlagi Direktive 2009/138/ES za izračun zahtevane solventnosti skupine in primernih lastnih sredstev upoštevajo izračun kapitalskih zahtev in razpoložljivega kapitala po pravilih tretje države.
- (5) Člen 260 Direktive 2009/138/ES se nanaša na enakovrednost zavarovalnic in pozavarovalnic, katerih matično podjetje ima sedež zunaj Unije. V skladu s členom 261(1) Direktive 2009/138/ES se v primeru pozitivne ugotovitve glede

¹ UL L 335, 17.12.2009, str. 1–155.

enakovrednosti države članice opirajo na enakovreden nadzor skupine, ki ga opravljajo nadzorni organi v tretji državi.

- (6) Pravna ureditev tretje države se šteje kot popolnoma enakovredna ureditvi, ki jo vzpostavlja Direktiva 2009/138/ES, če je skladna z zahtevami, ki določajo primerljivo raven zaščite imetnikov polic in upravičencev. Ugotovitev popolne enakovrednosti v skladu s členi 172(2), 227(4) in 260(3) velja za neomejeno obdobje, razen če se prekliče.
- (7) Evropski organ za zavarovanje in poklicne pokojnine (EIOPA) je 9. marca 2015 v skladu s členom 33(2) Uredbe (EU) št. 1094/2010 Komisiji svetoval v zvezi z veljavnim regulativnim in nadzornim sistemom za (po)zavarovalnice in (po)zavarovalniške skupine v Švici. Mnenje EIOPA temelji na ustreznem švicarskem zakonodajnem okviru, vključno s švicarskim zakonom o nadzoru finančnih trgov z dne 22. junija 2007, ki je začel veljati 1. januarja 2009, zakonom o zavarovalniškem nadzoru z dne 17. decembra 2004 in odlokom o zavarovalniškem nadzoru². Ocena Komisije temelji na informacijah, ki jih je predložila EIOPA.
- (8) Ob upoštevanju določb Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/35³, zlasti členov 378, 379 in 380, ter mnenja EIOPA je treba za oceno enakovrednosti v skladu s členom 172(2), 227(4) oziroma 260(3) Direktive 2009/138/ES uporabiti številna merila.
- (9) Ta merila vključujejo nekatere zahteve, ki so skupne dvema ali več izmed členov 378, 379 in 380 Delegirane uredbe (EU) 2015/35, veljavnih na ravni samostojnih⁴ (po)zavarovalnic in na ravni (po)zavarovalniških skupin, ki zajemajo pooblastila, solventnost, upravljanje, preglednost, sodelovanje med organi in ravnanje z zaupnimi informacijami ter vpliv odločitev na finančno stabilnost.
- (10) Prvič, v zvezi s sredstvi, pooblastili in odgovornostmi ima švicarski organ za nadzor finančnih trgov (Swiss Financial Market Supervisory Authority – FINMA) pooblastila za učinkovito nadzorovanje (po)zavarovalniških dejavnosti in izvajanje sankcij ali ukrepanje, če je to potrebno, kot je preklic dovoljenja za opravljanje dejavnosti ali zamenjava celotne uprave podjetja ali njenega dela. FINMA ima potrebna finančna in kadrovska sredstva, strokovno znanje, zmogljivosti in mandat za učinkovito zaščito vseh imetnikov polic in upravičencev.
- (11) Drugič, glede solventnosti se preizkus solventnosti kot ocena finančnega položaja (po)zavarovalnic ali (po)zavarovalniških skupin opira na trdna ekonomska načela, solventnostne zahteve pa temeljijo na ekonomskem vrednotenju vseh sredstev in obveznosti. Preizkus solventnosti od (po)zavarovalnic zahteva posedovanje ustreznih finančnih virov in določa merila za zavarovalno-tehnične rezervacije, naložbe, kapitalske zahteve (vključno z minimalno ravno kapitala) in lastna sredstva, pri čemer predvideva pravočasno ukrepanje FINMA, če pride do kršitev kapitalskih zahtev ali

² Odlok o zavarovalniškem nadzoru je švicarski zvezni svet sprejel 25. marca 2015 in začne veljati 1. julija 2015.

³ Delegirana uredba Komisije (EU) 2015/35 z dne 10. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 12, 17.1.2015, str. 1).

⁴ V tem aktu je navedeno, ali se podjetja obravnavajo na individualni (samostojni) ravni ali ravni skupine. Samostojna podjetja so lahko del skupin ali ne.

ogrožanja interesov imetnikov polic. Kapitalske zahteve temeljijo na tveganju in skušajo zajeti merljiva tveganja. Kadar tveganje ni merljivo, se obravnava z drugimi ukrepi: operativna tveganja na primer kvalitativno obravnava ocena kakovosti. Glavna kapitalska zahteva, v preizkusu solventnosti označena kot ciljni kapital, se izračuna tako, da krije nepričakovane izgube, ki izvirajo iz obstoječih poslov. Poleg tega se absolutna minimalna kapitalska zahteva (minimalni kapital) za zavarovalce po preizkusu solventnosti razlikuje glede na poslovno področje zavarovalništva. Obe zahtevi sta vsaj tako strogi kot ustrezne zahteve Direktive 2009/138/ES za vse trenutne kombinacije poslovnih področij švicarskih zavarovalcev. Glede modelov lahko zavarovalnice uporabljajo standardni model, na zahtevo organa FINMA ali na lastno iniciativo pa tudi notranji model.

- (12) Tretjič, pri upravljanju švicarski solventnostni režim zahteva, da imajo (po)zavarovalnice vzpostavljen učinkovit sistem upravljanja, zlasti morajo imeti jasno organizacijsko strukturo, zahteve glede sposobnosti ali primernosti za osebe, ki dejansko upravljajo podjetja, ter učinkovite postopke za prenos informacij znotraj podjetij in organu FINMA. Poleg tega FINMA uspešno nadzoruje funkcije in dejavnosti, oddane v zunanje izvajanje.
- (13) Preizkus solventnosti zahteva tudi, da (po)zavarovalnice in (po)zavarovalne skupine vzdržujejo funkcije za obvladovanje tveganja, zagotavljanje skladnosti s predpisi in notranjo revizijo ter aktuarske funkcije. Preizkus solventnosti zahteva sistem obvladovanja tveganj, s katerim je mogoče ugotoviti, izmeriti, spremljati in obvladovati tveganja ter poročati o njih, in učinkovit sistem notranjega nadzora. Zahteve Direktive 2009/138/ES v zvezi z notranjo revizijo in skladnostjo s predpisi za samostojna podjetja so ustrezno obravnavane z odlokom o zavarovalniškem nadzoru, saj krepí zahteve glede obvladovanja tveganj, zlasti obveznost funkcije za zagotavljanje skladnosti s predpisi.
- (14) Veljavni režim v Švici zahteva, da morajo biti spremembe poslovne politike ali upravljanja (po)zavarovalnic ali (po)zavarovalniških skupin ali kvalificiranih deležev v takšnih podjetjih ali skupinah skladne z dobrim in preudarnim upravljanjem. Organ FINMA se uradno obvesti zlasti o prevzemih, spremembah poslovnih načrtov ali kvalificiranih deležev (po)zavarovalnic ali zavarovalniških skupin in organ uvede ustrezne sankcije, če so upravičene, npr. prepoved prevzema.
- (15) Četrtrič, v zvezi s preglednostjo morajo (po)zavarovalnice in (po)zavarovalniške skupine organu FINMA predložiti vse informacije, potrebne za nadzor, in vsaj letno objavljati poročilo o solventnosti in finančnem položaju. Zahteve Direktive 2009/138/ES v zvezi z javnim razkritjem zadovoljivo obravnava odlok o zavarovalniškem nadzoru, saj so vrste kvalitativnih in kvantitativnih informacij, ki jih je treba razkriti, skladne z Direktivo 2009/138/ES. V skladu z odlokom o zavarovalniškem nadzoru morajo (po)zavarovalnice in (po)zavarovalniške skupine razkriti svoje poslovne dejavnosti, rezultate, obvladovanje tveganj, profil tveganja, metode, uporabljene zlasti za oceno rezervacij, upravljanje kapitala in solventnost.
- (16) Petič, v zvezi z varovanjem poslovnih skrivnosti ter sodelovanjem in izmenjavo informacij veljavni režim v Švici vzpostavlja obveznost varovanja poslovnih skrivnosti za vse osebe, ki delajo ali so delale za FINMA, vključno z revizorji in strokovnjaki, ki delujejo v imenu FINMA. Brez poseganja v zadeve, za katere se uporablja kazenska zakonodaja, te obveznosti določajo tudi, da zaupnih informacij ni

dovoljeno razkriti, razen v obliki zbirnih informacij ali povzetkov. Poleg tega FINMA zaupne informacije, ki jih prejme od drugih nadzornih organov, uporablja samo za opravljanje svojih dolžnosti in v zakonsko določene namene. Veljavni režim v Švici določa tudi, da je v primeru stečaja ali prisilne likvidacije (po)zavarovalnice dovoljeno razkriti zaupne informacije, če ne zadevajo tretjih oseb, ki so vključene v reševanje tega podjetja. FINMA lahko zaupne informacije, ki jih je prejela od drugega nadzornega organa, organom ali osebam, ki jih zavezujejo obveznosti varovanja poslovnih skrivnosti v Švici, posreduje samo po izrecnem soglasju navedenega nadzornega organa. Z vsemi državami članicami Evropske unije je tudi podpisala memorandum o soglasju za usklajevanje mednarodnega sodelovanja, zlasti o izmenjavi zaupnih informacij.

- (17) Šestič, v zvezi z vplivom odločitev so FINMA in drugi švicarski organi, pristojni za zagotavljanje pravilnega delovanja finančnih trgov, kot sta švicarska nacionalna banka in ministrstvo za finance, usposobljeni za ocenjevanje, kako bodo odločitve vplivale na globalno stabilnost finančnih sistemov, zlasti v izrednih razmerah, in za upoštevanje potencialnih procikličnih učinkov, kadar pride do izjemnih gibanj na finančnih trgih. V okviru veljavnega režima v Švici se zgoraj omenjeni organi redno srečujejo za potrebe izmenjave informacij o tveganjih za finančno stabilnost in usklajevanja ukrepov. Srečanja potekajo tudi na mednarodni ravni, kjer si švicarski organi na primer izmenjujejo informacije o finančni stabilnosti s kolegi nadzornikov držav članic Evropske unije in EIOPA.
- (18) Člena 378 in 380 Delegirane uredbe (EU) 2015/35 določata tudi posebna merila v zvezi z enakovrednostjo za pozavarovalne dejavnosti in nadzor skupin.
- (19) V zvezi s posebnimi merili za pozavarovalne dejavnosti v skladu s členom 378 Delegirane uredbe (EU) 2015/35 je za začetek poslovanja pozavarovalnice potrebno predhodno dovoljenje organa FINMA, ki je pogojeno z natančnimi standardi, določenimi z zakonodajo. Lastne pozavarovalnice ureja solventnostni režim, ki velja v Švici v skladu z odlokom o zavarovalniškem nadzoru.
- (20) V zvezi s posebnimi merili za nadzor skupin v skladu s členom 380 Delegirane uredbe (EU) 2015/35 ima FINMA pooblastila za ugotavljanje, katera podjetja spadajo na področje uporabe nadzora na ravni skupine, ter za nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic, ki so del skupine. FINMA nadzoruje vse (po)zavarovalnice, nad katerimi ima udeleženo podjetje, kot je opredeljeno v členu 212(1)(a) Direktive 2009/138/ES, prevladujoč ali bistven vpliv.
- (21) FINMA je zmožna oceniti profil tveganja, finančni položaj in solventnost (po)zavarovalnic, ki so del skupine, ter poslovno strategijo navedene skupine.
- (22) V skladu z veljavnim režimom v Švici pravila o poročanju in računovodenju dovoljujejo spremljanje transakcij in koncentracij tveganja znotraj skupine, o čemer morajo (po)zavarovalniške skupine poročati vsaj na letni ravni.
- (23) V okviru veljavnega režima v Švici FINMA omejuje uporabo lastnih sredstev (po)zavarovalnice, če jih ni mogoče učinkovito uporabiti za pokritje kapitalske zahteve udeleženega podjetja, za katerega se izračuna solventnost skupine. Izračun solventnosti skupine privede do rezultatov, ki so vsaj enakovredni rezultatom po metodah, določenih v členih 230 in 233 Direktive 2009/138/ES, brez dvojnega štetja

lastnih sredstev in po odpravi ustvarjanja kapitala z medsebojnim financiranjem znotraj skupine. Natančneje, tudi če ne obstaja količnik solventnosti skupine v skladu s členoma 230 in 233 Direktive 2009/138/ES, temveč vrsta količnikov solventnosti za posamezne subjekte znotraj skupine, ta zajema vse interakcije med subjekti v skupini in torej upošteva strukturo skupine.

- (24) Ker torej izpolnjuje vsa merila, določena v členih 378, 379 in 380 Delegirane uredbe (EU) 2015/35, se smatra, da regulativni in nadzorni režim, ki velja za (po)zavarovalnice in (po)zavarovalne skupine v Švici, izpolnjuje merila za popolno enakovrednost iz členov 172(2), 227(4) in 260(3) Direktive 2009/138/ES.
- (25) Komisija lahko kadar koli izven okvira splošnih pregledov izvede poseben pregled v zvezi s posamezno tretjo državo ali ozemljem, če mora zaradi razvoja dogodkov ponovno oceniti, ali še obstaja enakovrednost, priznana s tem sklepom. Komisija bi morala zato ob tehnični podpori EIOPA še naprej spremljati razvoj veljavnega režima v Švici in izpolnjevanje pogojev, na podlagi katerih je bil sprejet ta sklep.
- (26) Direktiva 2009/138/ES se bo uporabljala od 1. januarja 2016. Začasna enakovrednost veljavnega solventnostnega in bonitetnega režima v Švici na podlagi tega sklepa bi zato prav tako morala začeti veljati na ta datum –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Od 1. januarja 2016 se veljavni solventnostni režim v Švici, ki se uporablja za pozavarovalne dejavnosti podjetij s sedežem v Švici, šteje za enakovrednega zahtevam iz naslova I Direktive 2009/138/ES.

Člen 2

Od 1. januarja 2016 se veljavni solventnostni režim v Švici, ki se uporablja za zavarovalnice in pozavarovalnice s sedežem v Švici, šteje za enakovrednega zahtevam iz poglavja VI naslova I Direktive 2009/138/ES.

Člen 3

Od 1. januarja 2016 se veljavni bonitetni režim v Švici, ki se uporablja za nadzor zavarovalnic in pozavarovalnic v skupini, šteje za enakovrednega zahtevam iz naslova III Direktive 2009/138/ES.

Člen 4

Ta sklep začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 5.6.2015

*Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER*